



Jonas Persson Caesar:

Bäckstugubarn -

Livstidsfånge

av

Clarence Forsström



FÖRORD

När jag mot slutet av 1950-talet började ägna en del av min fritid till släktforskning, kunde jag aldrig drömma om att huvuddelen av min forskaremöda skulle omfatta uppgifterna om två enstaka individer.

Redan efter några år hade jag lyckats få fram en ganska komplett antavla över mina släktingar, så gott det nu gick. Många kyrkoböcker är förekomna genom eldsvådor etc., en del fäder av mödrarna okända.

Jag hade betat av de uppgifter som gick att få fram i Länsarkivet i Vadstena. Husförhörslängder, vigsel, dop, bröllops, och begravningsböcker var en torr och faktisk litteratur. Den och den personen var född, döpt, gift, utflyttad och avliden, punkt och slut.

Min fars, Ernst Forsströms, mormor har i alla tider haft ett mystikens rimbus kring sin gestalt. Hennes härkomst har varit dunkel, gissningarna legio. Att få fram namnen på hennes föräldrar ur kyrkoböckerna i Vadstena var en lätt match med den rutin jag då hunnit skaffa mig och det är då jag första gången möter Jonas Persson Caesar och Anna-Greta Hansdotter.

Hade någon i detta skede sagt mig att jag skulle arbeta tio år innan jag slutfört mina forskningar efter Jonas Persson Caesar skulle jag ha skrattat. Det visade sig dock att här rullades upp ett livsöde som sannerligen inte var något att skratta åt. En ständig kamp för brödfödan från första ande taget i backstugan Ceesarlyckan i Bonderyd, Stora Åby, till det sista, rosslande, vid dödskampen i Karlskrona Fästningsfängelse.

Många släktforskare skulle ropa högt av glädje att ur hundraåriga folianter få fram ett resultat liknande detta. Jag var också först inne på den linjen, det skall villigt erkännas. Men varefter tragedierna rullades upp ersattes upptäckarglädje av en stor ödmjukhet och vördnad och när jag slutligen i Lund fick fram uppgiften om Caesars död utbyttes forskarivern av ren sorg.

Visst hade jag räknat med att den stunden måste komma när jag skulle mötas av de lakoniska orden: "Caesar död", men ändå drabbade mig orden som en chock. Det var som en kär vän hastigt går bort, lämnade ett stort tomrum efter sig.

TACK JONAS PERSSON CAESAR för den inblick i Dina levnadsöden som beretts mig under dessa år och **VILA I FRID**.

JONAS PERSSON CAESAR

backstugubarn - livstidsfånge.

Han föddes en majdag 1807 i backstugan Ceesarlyckan i Bonderyds by, Stora Åby socken i Östergötland. Hans mor var pigan Maja Olofsdotter och fadern enligt födelseboken okänd. Caesar har 52 år senare uppgivit att fadern skulle ha varit soldaten Peter Äng. Något slutgiltigt bevis för denna uppgifts riktighet står inte att uppbringa, möjligen kan hans efternamn Persson peka i den riktningen.

När Maja Olofsdotter kände sin förlossningsstund nalkas sökte hon sig till föräldrahemmet Ceasarlyckan. Backstugan, som de flesta av sina gelikar i 17- och 1800-talets Fattigsverige ett armodets och nödens hemvist, till bristningsgränsen fylld av utmärglade ungar, en av barnafödslar, svält och tuberkulos förstörd mor och en från armén avskedad, försupen och för småstöder illa beryktad far, var sannerligen ingen lämplig miljö för den uppväxande dottersonen som i avsaknad av erkänt faderskap upptog morfaderns knektnamn, Caesar.

Maja Olofsdotter gifte sig småningom med torparen Lars Nilsson, velig och vettlös, och uppehåller sig då på nämndeman Jonas Håkanssons ägor. Även Ceasarlyckan tillhörde Jonas Håkansson. Att även Jonas Caesar tidvis bodde hos modern och fosterfadern är verifierat i husförhörslängden för Stora Åby under närmast efter 1810. Äktenskapet mellan Maja Olofsdotter och Lars Nilsson slog dock inte allt för väl ut, ty redan efter några år flyttar Lars hemifrån och slår sig ned i Djupvadet, där han avlider 1832.

1817 avlider Jonas mormor Stina Benitsdotter efter många år sjuk dom och förfallet blir totalt för gamle knekten Caesar. Under sådana förhållanden förstår man att Jonas Caesar tvingades ut på arbete redan i unga år. Samma år han konfirmerades arbetar han över sommaren i Dahls härad och senare vid stenhuggeriet i Borghamn. I Borghamn höggs större delen av den sten som åtgick till byggandet av det på Vanäs udde vid Carlaborg påbörjade befästningsarbete som skulle ta 70 år att färdigställa. Större delen av stephuggarestyrkan vid Borghamn rekryterades bland fångar och lösfolk och kan inte anses som något vidare lämpligt umgänge för den uppväxande ynglingen.

Eter somrarnas stenhuggerier och höstarnas skördarbeten återstod intet annat än att under vintrarna söka sig tillbaka till Bonderyd, där han i varje fall hade tak över huvudet, även om detta oftast var ganska så bristfälligt.

Redan vid mycket unga år tilltals Jonas för stöld av frukt vid Stora Åby gård och 1824 beger han sig till Stockholm och tar tjänst vid andra gardet. Här stannar han till 1826. Året efter dömmes Caesar för första resan stöld till tre års arbete på correktionshus, i detta fall Carlsborg och stenbrotten i Borghamn. Eftersom Caesar dömmes så hårt som till tre års straffarbete redan vid första resan stöld kan man på goda grunder antaga att stölden skett i samband med tjänsten vid andra gardet. Även strafforten tyder på att en militär dom ligger bakom.

Under Stockholmstiden 1826 hade Jonas Caesar förbindelse med en två år äldre Stora Åbyflicka vid namn Ann-Greta Hansdotter. Man får anta att Jonas redan vid mycket unga år blev bekant med Anna-Greta, uppvuxna som de voro i grannbyarna Bonderyd och Kroxeryd. Troligtvis följde Anna-Greta efter Jonas till Stockholm när denna tog värvning.

Förbindelsen ledde till att Anna-Greta blev i grossess och under slutskedet av 1826 flyttade hem till modern i Kroxeryd, troligtvis i anslutning till Jonas arrestering för första resans stöld. På nyårsdagen nedkommer hon med en dotter som senare döptes till Johanna Sofia.

Anna-Greta Hansdotter själv var född i torpet Lybeck i Stor Åby den 15 januari 1805, under med Jonas Caesar likartade förhållanden. Modern, pigan Anna-Stina Andersdotter, var vid dotterns födelse ogift och tjugusju år gammal, fadern okänd. Året efter Anna-Gretas födelse gifte sig modern med backstugusittaren och före detta landtvärnisten Hans Nilsson. Redan vid andra barnets födelse 1810 hade familjen flyttat till Kroxeryd, där Hans Nilsson 1827 benämnes fattighjon.

Under Jonas strafftid i Borghamn sökte och erhöll Anna-Greta tjänst som piga på Nyby gård i Väversunda, grannsocken till Rogslösa där Borghamn är beläget. 1828 har hon dock införts i Rogslösa kyrkobok som: "Lösdriverska hvilken hvistas i socknen". Den 27 maj 1829 födde Anna-Greta sitt andra barn, denna gång en gosse, som vid dopet erhöll namnet Johan Christoffer. Födelsen skedde i Rogslösa och Caesar arbetade fortfarande i Borghamn. I kyrkoboken angives fadern såsom okänd. 1831 erhöll Anna-Greta anställning som piga på Baggelycke och Inskrevs i socknen.

År 1831 kan vi i Rogslösa sockenstämmoprotokoll av den 25 maj utläsa att Anna-Greta var tillbaka i socknen efter att en längre tid ha vistats hos modern i Kroxeryd i Stora Åby. Vid stämman beslöts att hon genom oordentligt uppförande för all framtid skulle vägras inträde i församlingen. Den person som mot stämmobeslut upplät härbärge för sådan avhyst person, belades med vitesplikt av 6 Rdr. 32 Sk., allt enligt lösdrivareförordningen.

Det verkade dock som om detta beslut inte skulle ha bekymrat Anna-Greta särskilt mycket, ty när hon den 1 december 1832 framförer sitt tredje barn befinner hon sig fortfarande i Rogslösa, hos den blinda och utfattiga soldatänkan Skarp på Hässelby ägor. Som fader till barnet angavs Jonas Caesar. Barnet, en flicka, döptes till Anna Dorothea.

Den 27 januari 1833, knappt två månader efter nedkomsten, Kyrkotages Anna-Greta i Rogslösa. Kyrkotagning eller kyrkogång var den akt genom vilken en kvinna efter utomäktenskaplig barnsbörd återupptogs i den kristna församlingen och återgick ytterst på den judiska lagen. I den mån akten numera praktiseras inom den svenska kyrkan benämnes den: "En moders tacksägelse". I samband med Kyrkotagningen avsåg tydligen också Jonas och Anna-Greta att gifta sig. Om detta skedde har inte kunnat fastslås, när inga handlingar bestyrker att vigseln skett.

När Rogslösa avhöll sin ordinarie höstsockenstämma den 31 oktober 1833 är tydligen inte paret gifta. Här beslöts nämligen om avhysning ur socken av både Jonas och Anna-Greta, vilka då vistades hos Bärstedts änka i Hovanäset. Jonas hörsammade förmodligen anmodan och begav sig hem till Stora Åby och modern, medan Anna-Greta med barnen Johan Christoffer och Anna Dorothea inhyses på fattighuset. Först i mitten av augusti 1834 begav sig Anna-Greta tillbaka till Stora Åby och föräldrahemmet Kroxeryd. Hon lämnade då kvar den fem år gamla sonen Johan Christoffer vind för våg i Rogslösa. Var hon gjorde av den tvååriga dottern Anna Dorothea är oklart. Flickan följde inte med till Stora Åby men är struken ur förteckningen över fattigstuguhjonen i Rogslösa detta år. Möjligen lämnade hon flickan från sig under hemresan eller också hade barnet tidigare under året utarrenderats, ty när Anna Dorothea vid sexton års ålder 1848 erhöll tjänst som piga i Stora Åby prästgård meddelar inflyttning – och husförhörslängderna att hon var "fattiga flickan, Caesars dotter" och att hon kom från Rogslösa, men inte kunde uppvisa flyttningsbetyg därifrån.

När Anna-Greta på sin vandring nådde hemsocknen hade inte heller hon något flyttningsbetyg från Roglösa att uppvisa, eftersom hon där ansågs som lösdryverska och följaktligen kunde hon inte heller uppvisa något vigselbevis som Caesars hustru. Prästen i Stora Åby tvivlade tydligen starkt på riktigheten av äktenskapet och erhöll först den 24 mars 1835 ett äktenskapsbevis från Roglösa och samma år förklarar Caesar inför domkapitlet att han önskar äktenskapets bestånd.

Detta är en mycket märklig radanteckning i husförhörlängden. Anna-Greta och Jonas fick åren 1835 – 1841 ytterligare tre barn tillsammans, men i samtliga fall bokförda utomäktenskapliga. När Anna-Greta 1844 flyttade från Jonas när denne avtjänade straff för andra resan stöld, blev det inte tal om någon skilsmässa. Pastorsämbetet har tydligen inte ansett paret som korrekt gifta.

När Caesar 1835 återkom till Stora Åby efter avtjänat straff för tredje resan stöld och ämnade ingå äktenskap med änkan Anna Catharina Jonsdotter, inhysing på Bro, inberedades lysningen med motivering att: ”han ej är till äktenskap ledig”. Vid detta tillfälle ansågs han tydligen som gift. När han ånyo står inför rätta för stöld år 1858, utfärdar pastorsämbetet ett intyg som meddelar att han inte är gift. Anledningen till detta prästerliga hattande fram och åter, kan ha flera förklaringar. Det kan vara så, att han ansågs gift 1853 men att Anna-Greta Hansdotter dött före 1858. Detta skulle i så fall förklara det sista virriga uttalandet, alla tidigare saknar motivering om man inte förklarar dem med att båda personerna ansågs som mer eller mindre suspekta och hörde hemma bland socknens lösfolk och att deras avkomma behandlades på likartat sätt.

Den 18 maj 1835 nedkom Anna-Greta med sitt och Jonas fjärde barn, dottern Johanna Charlotta. Med tanke på Anna-Gretas uppbrott från Roglösa i mitten av augusti månad året innan, kan man nästan på datum när bestämma hennes hemkomst till Stora Åby och Caesar. Återföreningen ledde till en direkt grossess. Båda kontrahenterna bodde vid denna tid i var sitt föräldrahem. Först när Jonas mor Maja Olofsdotter i augusti 1835 dömdes till tre års spinnhus i Norrköping för stöld och Anna-Gretas mor Anna-Stina Andersdotter året efter avlidit, flyttade Anna-Greta till Jonas för gott. I samband med denna samlevnad föddes ytterligare två barn, söner Petter August 1838 och Gustaf August 1841.

När Jonas Caesar år 1844 dömts för andra resan stöld flyttade Anna-Greta bort från Jonas och Bonderyd och är därmed ute ur bilden. Inget tyder på att de därefter uppehöll någon förbindelse med varandra, trots att Anna-Greta bevisligen levde 1855 och Caesar dog först 1862. Efter avtjänandet av de 28 dagarnas fängelse på vatten och bröd i Linköpings länsfängelse återvände Caesar till Bonderyd. Att han inte tog separationen från Anna-Greta särskilt hårt visas av att han redan i augusti 1845 begåvades med ytterligare en arvinge. Moder till det nyfödda flickebarnet var Caesars tjuguföråriga hushållerska Maja-Stina Jonsdotter från Hälla, Stora Åby. Flickan som döptes till Maja-Stina efter modern blev endast fem dagar gammal innan hon avled. 1847, aderton månader senare fick hushållerskan Maja-Stina sitt andra barn, en pojke. Gossen Carl Fredrik dog dock redan efter två månader.

I december 1847 arresterades Caesar och Maja-Stina tillsammans med några andra kumpaner för stöld. Caesar var som vanligt en svärfjällad fisk som inte gjorde några medgivanden, och först den 27 november 1848 trädde den dom i kraft som Lysings Häradsrätt utdömt. Detta straff om tre år avtjänades på den nyuppförda Långholmen.

Under hela ransakningstiden förvarades Caesar i Linköpings länsfängelse och domen fastställdes av Göta Hovrätt efter av Caesar gjord överklagan.

När Caesar 1851 avtjänat sina tre år på Långholmen ville han tydligen inte återvända till Bonderyd omgående utan sökte uppehälle som Kronoarbetareskarl vid Carlsborg, ett ställe för likasinnade, där han ju hade tidigare anknytning. Först den 11 maj 1853 återkom Jonas Caesar till Stora Åby och bosatte sig som lösdrivare på Bro ägor under Johannes Månsson. Det var där han träffade den tidigare nämnda utfattiga änkan Anna-Catarina Jonsdotter, med vilken han ämnade gifta sig. I husförhörslängden återfinnes nu Jonas under rubriken "Personer utan laga försvar".

1856 tilltalades Jonas för lönnkrögeri och u april 1858 arresterades han för fjärde resan stöld och dömdes till livstids fängelse. Även denna gång överklagade Caesar Lysings Häradsrätts dom hos Göta Hovrätt och fotostatkopier av besvärsskrivelsen finns hos undertecknad. Hovrätten var dock obeveklig och den 16 juli 1868 anträdde Jonas Caesar sin resa till Carlskrona fästningsfängelse och avtjänandet av sitt livstidsstraff. De vittnesförhørsutdrag och domstolsutslag som bifogas denna skildring ger en ganska klar bild av Caesars brott. I intet fall kan brotten med våra dagars värderingar anses som grova. Vad han stal när han var värvad i Stockholm är inte klart, men behöver i och för sig inte vara mycket. Kronans domar var hårda och tre års korrektionsarbete får för en soldat anses som en relativt lindrig dom. Endast ett penningtillgrepp har framkommit, en plånbok med 1 riksdaler, 16 svenska kronor och detta vid tredje resan stöld 1848. I övrigt rör sig tillgreppen om matvaror, verktyg, husgeråd och vid livstidsdomen 1858 av två fisknät, en videkorg och en kniv, den sistnämnda dock inte bevisat. Det huttlades inte med småtjuvar i 1800-talets Sverige där mer än halva befolkningen fick svälta och frysa sig igenom varje vinter, om man över huvud överlevde alls.

Vid undersökningen av det bevarade arkivmaterialet från Karlskrona fästningsfängelse visar det sig att de allra flesta livstidsfångarna avled till följd av lunginflammation, en fullt förståelig dödsorsak med tanke på miljö och plats. När livstidsfångarnas slutnalkades överfördes de till Flottans sjukhus, förmodligen för att dö under anständigare former, och så även Jonas Caesar. 3/4 6 lördagen den 15 februari 1862 utandas Jonas Persson Caesar sin sista suck och torsdagen den 20 februari jordfästes han, sättande punkt för ett livsöde, stormigare och obevekligare än de flestas.

**UTDRAG UR ROGLÖSA SOCKENSTÄMOPROTOKOLL AVSEENDE JONAS
CAESARS OCH ANNA-GRETA HANSDOTTERS VISTELSE INOM FÖRSAMLINGEN.**

**UTDRAG UR ROGLÖSA VALBORGSMÄSSOSOCKENSTÄMMA
DEN 25 MAJ 1831**

§ 2.

Hvad lefnaden inom församlingen i allmänhet angår hvar inte något att erinra, men i afseende på oöfliga inflyttningar beslöts, dels att pigan Anna-Greta Hansdotter som nu en längre tid hvistats hos modern i Stora Åby och genom sitt högst oordentliga uppförande förverkat församlingens begifvenhet att åter få hitflytta, skulle för alltid vägras inträde i församlingens område under särskilt allvarliga förbindelser för hvarje hemmansägare att förbjuda hvar och en åboe på dess ägor att hysa nyssnämnda piga emot redan i äldre Sockenstämmoprotokoll stadgade hvite af 6 Rdr. 32 Sk. Banko -----

§ 4.

---- med. anledning af Häradshöfding Wiebulls goda löfte att hos herr doctor Engström recommender Skarps Enka till bot för dess blindhet beslöt församlingen att henne skulle ur fattigkassan lemnas 2 Rdr. Banko med uttryckligt förbehåll, att dessa penningar användes under sin hvandring till Malmslätten där för närvarande nämnde doctor befinnes---- (Det var hos Skarps änka Anna-Greta födde dottern Anna Dorothea den 1 december 1832).

UTDRAG UR ROGLÖSA ORDINARIE HÖSTSOCKENSTÄMMA DEN 31 OKTOBER 1833.

§4.

---- dessutom anmäldes torparen Jonas Persson Caesar från Bonderyd i Stora Åby socken hujänte lösdrifverskan Anna-Greta Hansdotter, med hvilkas behandling församlingen af samma som emot tidigare nämnde Jonsson äro anförde i följe af lösdrifvarförordningen beslöts att förfara på enahanda sätt. Paret hvistas hos Bärstedts enka i Hofvanäset.

(Lösdrivareförordningen stadgar: Hvar och en lös person utan laga försvar, att innan någon vågad inflyttning, presentera 2:nne af församlingen och Pastor godkände mäns borgen för att den olägenhet, skada och förargelse som en sådan kan komma att tillfoga församlingen. Förordningen uppläses med jämna mellanrum från predikstolen och straff för den som mot stadgan härbärgerar lösdrivare är 6 Rdr, 32 Sk. Hvite)

UTDRAG UR ROGLÖSA EXTRA SOCKENSTÄMMA DEN 27 OCH 31 AUGUSTI 1834.

§ 2

Som skattemannen Petter Anderssons hustru i Hageby anmält, att lösdrifverskan Anna-Greta Hansdotter öfvergifvit sitt oäkta gossebarn Johan Christoffer, i det hon lämnat honom vind för våg utanför Hageby by förleden vecka och sjelf begifvit sig till Stora Åby dit hon medtagit sina öfriga tillhörigheter, så har församlingen i afseende till att barnet är fött inom församlingen, öfverenskommit att tills hvidare intaga gossen uti fattighuset och anslagit till dess underhåll halfva den fattigdel som Peter Eriksson i Hofvanäset hittills åtnjutit, hvilken såsom fattighjon erhållit hela fattigdelen efter avlidne Anders Jonsson.

UPPGIFTER SOM FRAMKOMMIT OM JONAS PERSSONS CAESARS OCH ANNA-GRETA HANSDOTTERS BARN.

Johanna Sofia född den 1 januari 1827 i Kroxeryd, i Stora Åby. Kallar sig Andersdotter och utflyttar till Bogstad, Södermansland. År 1844.

Randanteckning:

Ehuru denna Sofia härifrån för länge sedan flyttat har Kronofogden Lindeberg till församlingen meddelat att Johanna Sofia Andersdotter vid Vifolka Häradsrätt den 30 juni 1845 blivit vid första resan stöld dömd till 29 Rdr. 24 Sk. Böter emot 28 dagars fängelse på vatten och bröd samt uppenbar kyrkoplikt.

**UTDRAG UR LYSINGS HÄRADS RÄTTSDOMBOK, VINTERTINGET 1844:
sida 921-922.**

Ungefärligen i sista december månad var Jonas Caesar, Peter Larsson och Greta Hansdotter vid Eriksbola - kärr och stal starrfoder i en lada, de båda mig äfven följa med som äfven Carl Jacobsson kan intyga. De togo var sin börda. Ungefärligen hvid samma tid bad Peter Larsson, Jonas Caesar och Greta Hansdotter mig följa med till Fagerhult för att stjäla potatis men jag nekade äfven detta, de gingo. Då de gick sade Jonas Caesar: "Ni kan bära en byl åt skogen, så skall jag i dagningen hämta dem". Ungefärligen vid midnatt kom Peter Larsson tillbaka med ungefär $\frac{1}{2}$ tunna potatis och Greta Hansdotter hade äfven potatis med sig som togs tillvara av Jonas Caesar och förtärdes av oss allesammans. Peter Larsson bar hem $\frac{1}{2}$ tunna och Greta Hansdotter en del men jag känner ej många eller mängden.

Dagarna efter jul en afton gick Peter Larsson, Greta Hansdotter och Carl Jacobsson bort, sedan de voro gångna frågade jag Jonas Caesar hvart De gingo. Jag fick till svar att de skulle gå till Brors på Jernstads ägor för att skaffa sågel - om natten kommo de tillbaks - då Peter Larson hade 1 fåra och Carl Jacobsson 2-ne sådana i särskilda säckar. Då bådo de mig att hjälpa dem att få hvartill jag nekade, detta verkställdes Likfullt i samma rum som jag låg, - sedan flåningen var gjord bars fåren in i Jonas stuga och köttet sönderhöggs samt sedan af Jonas Caesar saltades och förvarades på hans vinne - i dagningen samma morgon väckte Peter Larsson, Jonas Caesar och sade: "gå upp Jon och gif mig en sup, det har jag förtjent, ty då Greta och Calle voro i Staffanstorps hage hvar, jag borta och skaffade en Teljyxa". Det var samma yxa som Jonas Caesar vid inventeringen ej ville hvidkännas men likhvisst är af Jonas begagnad men då hade jag och Anders Johansson begärt flera gånger att få låna den har detta alltid blifvit oss nekat, men hvarje gång Jonas har gått bort har denna yxa af honom blifvit gömd - men likhvisst halfva vi tillnarrat oss den af Jonas barn. Då rannsakingen hvar hos Jones Caesar efter det stulna fläsket hvid Alboryd, sade Jonas till Peter Larsson: "tag de skinnen som ligger i säcken i skåpet och lägg dem under muren till qvarnkammaren i Bonderyds qvarn och tag en tyrerot med Dig hem". Peter Larsson gjorde som Jon befallte.

Omkring den 15 eller 16 sista Januari gick Carl Jacobsson och Peter Larsson bort och sade att de skulle skaffa tyre - då de bådo mig äfven följa - jag gjorde som de bådo att börja men då vi hvoro utgångna nämde de att de skulle skaffa sågel - då jag fick hveta detta hvände jag genast hem och lade mig - då de sade:- "Du kan gå hvart faen Du hvill ty Du kan göra oss alla olyckliga till slut". Morgonen därpå följde jag Jonas flicka till fähuset - då låg där 3-ne stora fläskstycken samt en halfstoppad säck med hvad det var i säcken hvet jag ej. Samma morgon gick Jonas ut med en panna och inkom med den med fläsk uti hvilket genast stektes och både Anders Jonsson i Fiskefällan och jag trakterades.

"Dagarna före Jul gick Peter Larsson och Carl Jacobsson bort vid middagstiden - natten därpå kommo de tillbaka och medhade 3-ne stycken gäss, 2-ne hvita och 1 grå. De plockades samma morgon och genast därefter koktes kråset - då bådo Greta och Calle bådo mig att äta men jag nekade - om en stund därefter kom Greta med litet kokt krås till mig, och Jonas Caesar med en sup hvilket allt av mig förtärdes".

"I medio af sista Februari månad såg jag Jonas Caesar utklippa namnet ur en större säck - hvilken han genast kastade på elden och uppbrände".
"Saken är uppräknad vid domstolen".

"Den Silfver-Theseked som fanns hos Jonas Caesar den 1:a april har han köpt af drängen Gustaf Ridder i Kälkebo som jag tror har stulit den på en krog i Wadstena förliden höst". "Jonas Caesar uppgaf för Uppbördsskrifvaren Sköld, att den var köpt i Stockholm.'

Detta allt intygar jag under Edlig förpliktelse så sant mig Gud hjelpe till lif och själ.

Bonderyd den 10 April 1844
Johan Petter Johansson

J P J S

C. O. Montgomery

A. Isaksson

UTDRAG UR LYSINGS HÄRADS RÄTTSDOMBOK ,VINTERTINGET 1844:
Mål 86, 7 maj 1844.

Vittnet hustrun Ståhlknapp: "-att måndagen i förra veckan då vittnet passerade förbi Caesars torp var svarande Peter Larssons faster Lena Nilsson på Hälla ägor sysselsatt med gräfning uti ett intill förstugudörren beläget trädgårdsland hvarest hon i vittnets närvaro uppgäfvade fötter och innanmäten efter 2 fårskrotur och beklagade sig för vittnet att jorden i kålgården hvar så svår att få redig emedan där blifvit nedgrävt lämningar efter gäss, getter och annat, hvid det ena af dessa inmäten fasthängde ett stort talgstycke, hvilket bevisade att kreaturet hvarit vid gott hull. Vittnet intygade att berörda lämningars utseende bestämt utmärkte att de legat i jorden åtminstone innan svaranden häktades",.

UTDRAG UR LYSINGS HÄRADS RÄTTSDOMBOK SOMMARTINGET 1844.
MÅL 241 5 juni 1844.

UTSLAG I MÅLET MOT JONIS PERSSON CAESAR.

----- På grund af 3 kap. 18§, 40 kap. 38§. 41 kap. 38§ MD – k,
1 kap. 48§ UD – k 5 kap. 48§ Str. D – k, Kgm. förordning af den 20 Januari 1779 och 10 Juni 1841 jemte 28§ af Kgm. lagstadga af den 23 November 1833 skall Jonas Persson Caesar böta 37 Rdr. 41 Sk. fyra gånger, med 151 Rdr. 22 Sk. till delning mellan Kronan, Häradet och Åklagarmyndighet.
För hysandet af lösdrivvare 6 Rdr. 32 Sk. genom -----, för svordom inför rätten 1 Rdr. 32 Sk. som lika mellan ----- och Stora Åby sockens fattige fördelas och för ----- 6 Rdr. 32 Sk. till delning mellan Konungen och Åklararen samt i sagda kyrka en söndag offentligen utsättas och aflösas, men om Caesar ej mäktar utgifva böterna undergår han i all bot fängelse med vatten och bröd tjugoåtta dagar hvarefter han sättes på fri fot. Rörande meddelande om svarandens bestraffning när den blifvit verkställd, kungörelse uppläses i Ödeshögs, Heda och Trehörna kyrkor.
Riksdaler banco = 48 Skilling = 576 Runstycken
Riksdaler speci = 128 Skilling
Riksdaler banko = 3/8 daler speci
Riksdaler riksgäld = 2/3 Riksdaler banco

X/ de med ----- markerade avsnitten av utslagsskrivelsen har ej med säkerhet kunnat tydas varför dessa avsnitt lämnats öppna.

UTDRAG UR LYSINGS HÄRADS RÄTTSS DOMBOK: HÖSTTINGET 184,
uppskjutet mål från urtima tinget den 15 sept. 1848.

Mål 79. Uti den å gårdagen här ofvan i Domboken under No. 60 antecknade tidiga 60. rannsakingen, anmäler åklagaren att målsägaren Niklas Persson på Ingabohla ägor och Adam Persson i Ahlekärr nu infunnit sig samt att de önskade blifva afhörde och sedan rätten härtill lemnat sitt bifall upphämtades tilltalade Jonas Persson Caesar och Maja Stina Jonsdotter från häradsarresten och inställdes inför rätta.

Nicklas Persson berättade att vid den hos honom natten mellan den 16 och 17 november sistlidna år begångna stöld föröfvades jemväl inbrottet på det sättet, att sedan tjufvarne upprest en på gården befintlig stege emot ett vindsfönster till hans boningshus, uttogo de först detta fönster hvilket hvar fastspikat med flere spik och banade sig väg till vinden hvarest de tillgrepo allt det stulna godset med undantag af sågen, hvilken stals uti en bod, därtill en lucka med våld blifvit frånbruten. Målsägaren och hans husfolk hade under tiden sofvit och inte märkt tjufvarne, på hvilka någon spaning icke heller erhållits förrän efter sistlidne jul, då den vid tillfället stulna sågen fanns gömd i en nära vid tilltalade Caesars boning upplagd vedstapel hvilket i förening med åtskilliga under rannsakingen uppdagade ----- osv.

----- den af Jonsdotter ledda misstanken på den allmänt för här på orten senare tiden begångne tjufnader misstänkte Caesar och hans anhang---- någon hvidare denna stöld rörande bevisning utöfver den som redan i målet förekommit tilltror sig Niklas Persson icke kunna tillvägabrinda. Niklas Persson aflägger därefter målsägaren derom att de hvid ifrågahvarande tillfälle honom frånstulne icke tillrättakomne persedlar och evoro haft de hvärden hvilka finnas upptagne i urtima tingsprotokoll före den 15 maj.

Adam Persson hvidhåller sin förut lämnade uppgift och förklarar på redan gångne målsägaren, att den plånbok hvilken hvid ofvannämnda tillfälle blifvit honom frånstulen hvarit hvärd minst 16 Sk. så att de däruti hvid stöldtillfället förvarade penningar må anses hafva utgjort 1 Rdr. 32 Sk. Banco,

Tilltalade Maja Stina Jonsdotter uppgifver att hon är 23 år gammal, är dotter till en torpare Johannes Persson hvilken för tre år sedan aflidit. Samma år hon beredes till sin första nattvardsgång lemnade hon föräldrarna hvarest hon dittills hvistats alltjemt. Sedan hon ombytt tjens på tvenne ställen kom hon till tilltalade Jonas Caesar såsom hushållerska. Under sitt hvistande hos honom har Hon framfött tvenne barn, men säger sig icke kunna bestämma om Caesar hvarit barnafadern. Båda barnen äro nu döda. För brott har hon aldrig tillförne hvarit tilltalad. Såvä1 Jonsdotter som Caesar förneka enhälligt all delaktighet uti nu åtalade tjufnader och de förena att någon gällande bevisning mot dem ej heller förekommit hvadan de yrka att blifa i allo frikände. Rätten tillägger att utslag skall meddelas i morgon därtill Caesar och Jonsdotter förvaras i häradshäktet och skall åklagaren hafva därom underrättat Jonas Svensson.

UTDRAG UR LYSINGS HÄRADS RÄTTSS DOMBOK HÖSTTINGET 1848.
den 7 Oktober. (Utslag i målet från den 6 Oktober).

Mål 100. Uti rannsakingen anmärkt härofvän under No. 79 emellan Kronolänsman Mosselius, Åklagaren samt häktade Jonas Persson Caesar och Maja Stina Jonsdotter samt den på fri fot hvarande Jonas Svensson i Djupvadet, afsäger rätten i bemälte parters närhvaro följande.

UTSLAG

Enär i målet afhörda Lotta Brorsdotter, enligt numera ,vunnen kännedom, undergått bestraffning för stöld finner rätten i stöd af 17 kap. ar, 7§ RB hennes hvittnesmål som sådant icke äga laga hvitsord liksom anser att ehuru Jonas Svensson i Djupvadet under loppet af rannsakingen ,dels blifvit gagnad såsom hvittne och dels tilltalad för delaktighet uti åtskilliga nu åtalade tjufnader mot sitt förnekande icke kan ansvarsfällas bemälte Jonas Svenssons hvittnesberättelse likväl uti detta mål och med af de mot honom förekommande omständigheterna icke kan skänkas den trovärdighet att det för ett lagligt hvittnesmål må godtagas. I huvudsaken finner Häradsrätten inget giltigt behvisande hafva förkommit därom att öfriga svarande, Caesar och Jonsdotter, sjelfa begått de flesta stölder, hvarför, icke utan skäl tilltalats, men svarande Caesar, som redan är straffad för 2:dre resan stöld, har behvisligen innehaft den från målsegaren Adam Persson stulne, till 16 Sk. Banco värderade plånboken utan att han som hvid stöldtillfället hvarit närvarande, kunnat nöjaktigt redogöra för ärlig åtkomst eller ens göra sannolikt hvad han därom uppgivit och som den från målsegaren Anders Persson i Bunkabohla stulne, till 24 Sk. värde uppskattade Brännvinskuttingen funnits hemma hos Caesar, som beträffande åtkomsten till densamma hvid förskilte tillfällen hafvt sinsemellan stridige uppgifter hvarest han tagit sig sak å bak, alltså och enär Maja Stina Jonsdotter erkänt sig hafva innehaft sistberörde kutting utan att till densamma kunna hvisa ärlig åtkomst, finner Häradsrätten det böra döma både svarandena jemlikt 41 kap. 38§ MB för innehafande af berörde tjufgods stånda tjuvrätt. I följd hvaraf och med förklarande att de inte kunna sakföras för sjelfa tillgreppen eller delaktighet uti de öfriga mot dem angifne men dels alldeles icke och dels ofullständigt behvisade stölder, Häradsrätten prövas rättvist i förmåga af 40 kap. 38§ samt 47 kap. MB Kungl. Brefven af den 16 Febr. 1738 samt den 16 Maj 1764, 5 kap. 18 stycket B och Kungl. Förklaringen den 23 mars 1807 döma svarande Maja Stina Jonsdotter som förut hveterligen ej hvarit straffad för olofligt tillgrepp att för snatteri böta det snattades halfva hvarde med 12 Sk. Till 3 skiftes eller vid hvitesbrist att straffas med 3 dagars enkelt fängelse i Länshäktet samt därefter enskilt skriftas. Och Jonas Persson Caesar att för 3:e resan stöld af till gods hvarde af 40 Sk. straffas med 1 par spö, 3 slag af paret, undergå uppenbar kyrkoplikt i Åby socken samt därefter i 3 år arbeta å Kronans fästning, Hvid denna utgång skall Caesar och Jonsdotter gemensamt ersätta målsegare Anders Persson med 3 Rdr. 16 Sk. samt hvittnena Stina Persdotter i Halfwarby och Jonas Jonsson i Kjellvik med 1 Rdk. Till hvar och skall Caesar ensam godtgöra målsegare Adam Persson med 3 Rdr. 16 Sk. samt hvar af hvittnena med -----

UTDRAG UR PROTOKOLL FRÅN ORDINARIE VALBORGSMÄSSOSTÄM MED STORA ÅBY FÖRSAMLING, AVHÅLLEN I SAKRISTIAN DEN 11 MJ 1848.

§10

Begärt vitsord åt Jonas Persson Caesar.

”Hade Kronolänsmannen i Häradet Herr E, Mosselius till Pastorsämbetet aflåtit en skrifvelse, hvilken upplästes och begärt:”

Det Stora Åby församling måtte å sockenstämma höras att afgifva vitsord om häktade, för tredje resan stöld nu under åtal ställde Jonas Persson Caesar från Bonderyds ägor, lefnadsförhållanden under sitt mångåriga hvistande inom församlingen”.

UTDRAG UR LYSINGS HÄRADS RÄTTSDOMBOK: SOMMARTINGET 1858.

mål 15. På anhållan af Kronolänsman E.Th. Mosselius företogs rannsakan med äktade före detta fästningsfången Jonas Persson Caesar från Bro Ägor för att utröna dennes åtkomst af en not hvilken hvid sistlidna vecka hos honom verkställd undersökning blifvit ertappad samt af torparen Carl Svanberg och hans hustru Gustava Persdotter på Rambergstorpets ägor igenkänd vara dem tillhörig därvid målsägarna tillstädeskommo och efter framställd fråga uppgåvo att de en morgon i slutet av Augusti månad sistlidne år begav sig till en liten sjö benämnd Öfversjön belägen vid gränsen af Häradsmeningen för att därstädes skära gräs och därvid ur sjön upptaga en not som jämte några andra fiskeredskap och en kniv lagts i en korg varefter han insatt alltsammans i ett busksnår ungefär två famnar från sjökanten: att de hvisserligen under det de voro ute på sjön sett en person gå förbi sagda snår men i avseende till afståndet icke förmått urskilja hvem det var: att då de om kvällen sökte efter nätet, hvar ej mindre detsamma än äfven kniven och korgen borta hvarest den öfriga redskapen hvar kvarliggande, att de ej haft någon anledning att misstänka den tilltalade för tillgreppet till de för omkring fjorton dagar sedan fått underrättelse att han bett en person komma till honom och laga nät samt att Svanberg fått anmält förhållandet hos åklagaren som beordrat Fjärdingsmannen Jonas Petterson i Boet att verkställa undersökning därvid Caesar framtagit ofvannämnda nät samt korg hvilken genast af undersökningen närfvarande varande hustrun Persdotter igenkänts hvaremot kniven icke tillrättakommit.

Tillhållen att uppgifva sina väsentliga lefnadsöden berättade Caesar: Att han blifvit född den 10 Oktober 1807 i oäkta säng på Bonderyds ägor af änkan Maria Olofsdotter samt Lifgrenadjären Äng vilka båda aflidit, modern för omkring 24 år sedan, att han uppfostrats hos morfadern som hvarit grenadjär från Bonderyd och efter Hvilken han antagit namnet Caesar: att han hvid 15 års ålder för första gången begått herrans nattvard samt därefter tagit tjänst öfver sommaren i Dahls härad och sedermera i 8 å 9 år jämväl under sommaren arbetat vid Borghamn: att han efter sagda tid hvarit på arbetsförtjänst i Stockholm, Nyköping och Norrköping under sommrarna men alltid tillbringat vintrarna hemma: att han något år efter sin första nattvardsgång tilltalats för första resan stöld av frukt i Åby sätegårds trädgård och undergått tre dygns fängelse hvid vatten och bröd: att han sedermera, hvilket år kunde han icke erinra sig, lagförts för försvarslös persons hysande och innehafande av tjufgods samt afskaffats med tjugooåtta dygns fängelse hvid vatten och bröd: att han år 1847, jämväl vid denna häradsrätt blifvit för tredje resan stöld sakfälld, därefter han afstraffats med fyra dagars fängelse hvid vatten och bröd samt tre års arbete på fästning, som han undergått på Långholmen: att han hvid återkomsten därifrån begifvit sig till Carlsborg där han arbetade till den 5 Maj 1853: att han sedan hyrt bostad på Bro ägor och haft arbetsförtjänst än här än där i socknen: att han vare ogift och ej kände något hantverk eller lärt att skriva hvaremot han någorlunda kunde läsa innantill och att med undantag af skogsåverkan och brännvinsutskänkning han ej hvarit tillhvitad andra än här ofvan omnämnda brott.

Rörande åtkomsten af det hos honom funna nät och korg, kunde Caesar uppgifva att han vid Mickelstid förlidna år i ett busksnår beläget ungefär trettio famnar från ifrågakvarande sjön, hittat en korg med det i densamma förvarade nätet och hemtagit den till sig, men uraktlåtitt att upplysa om den, hvilket han dock ämnat fullgöra innan han begaf sig ut på det vanliga sommararbetet, samt legat orört i korgen.

Sedan åklagaren yrkat ansvar å Caesar för olofligt tillgrepp, förelades den ifrågakvarande korgen jämte nätet hvilket bestod af två längder hopsatta nät tillsammans utgörande tjugotre famnar, samt värderade till: Korgen 25 öre och nätet till 9 riksdaler riksmünt, emot hvilket hvärde målsägaren eller den tilltalade icke hade något att erinra.

Åklagaren anhöll härefter om hvittnesförhör med fjärdingsmannen Jonas Pettersson i Boet hvilken ojävad lämnades, fick aflämna sanningsed, emottagit hvarning för dess bruk, samt berätta att han af åklagaren erhållit adress att hverkställa rannsakan hos den tilltalade och därhvid begifvit sig till hans hemvist i sällskap med målsägares hustru Gustava Persdotter samt hemmansägaren Sven Svensson i Bro och hans son August Svensson: Att sedan hvittnet uppläst sin order, frågat den tilltalade om han hade några nät och beordrade honom i sådan händelse taga fram dem. Caesar svarade att han hvissrerligen hade sådana men ej några som hvoro målsägarna tillhöriga: att då hvittnet förnyat sin uppmaning att taga fram näten, Caesar gått upp på vinden, efterföljd av hvittnet som där sett honom ibland en hop skräp framtagna nätet hvilket af Gustava Persdotter genast igenkänts såsom hennes tillhörighet: att hvittnet sedermera tillsport Caesar efter korgen som han jämväl tagit ned från hvinden hvarefter knifven icke tillrättafås, samt att Caesar vid tillfället uppgivit att han hittat korgen med nätet i Hagmarken eller en del af Häradets allmänning, men ej omtalat på hur långt afstånd detta hvarit från Öfversjön

UPPLÄST OCH GODKÄNT.

Erkännande sanningsenligheten af hvittnesmålet med den förändring att han sagt sig hvissrerligen innehafvt nät, men ej några som hvoro honom tillhöriga, yttrade Caesar förmodan att nätet och korgen blifvit flyttade från den plats där målsägaren skulle hafva nedsatt dem till den där godset af honom påträffats, emellan hvilka båda tillfällen öfver en månad förflutit, hvarligen kommit undan vid korgens förflyttning. I afseende till den långt framskridna tiden på dagen fick rannsakingen anstå till nästkommande dag då åklagaren hvid laga påföljd skulle meddela målsägaren tillstädeskomma och borde den tilltalade under tiden i Häradshäktet förhvaras.

4 maj 1858

mål 40 Då nu åter åklagarens och målsägaren Svanbergs närvaro fortsattes den under mål 15 härofvan i domboken intagna rannsakan med f. d. Fästningsfången Caesar tilltalades för fjärde resan stöld inlämnade åklagaren den tilltalade ett så lydande prästbevis:

PR Ä S T B E V I S.

”Försvarslöse f. d. Drängen Jonas Persson Caesar, senast uppehållande sig på Bro ägor af nedanskrifna socken är född den 10 oktober 1807 i Stora Åby, har hjälpligt Christendomskunskap, straffad för stöld, tredje resan 1847, hitkommen från Carlsborg 1853. Befinnes icke sedan dess antecknad till den Heliga Nattvardens begående inom församlingen och illa känd såsom misstänkt för olagliga tilltag. Enskilt hvarnad för Lönnkrögeri 21 December 1856”.

Attest. Stora Åby den 3 maj 1858.

Rudebeck
Pastor.

x) Prästbevisets angivna födelsedatum är helt felaktigt, liksom det är tvivelaktigt om straffandet för tredje resan stöld avser att stölderna är begångna 1847 eller domen är utfärdad 1847. I så fall är det sistnämnda också felaktigt.

Sedan Svanberg fått med ed styrka att han vid samma tillfälle som de i protokollet för nästlidna dag upptagna saker blifvit honom avhända, jämväl förlorat en knif vars värde han uppskattade till 16 öre samt åklagaren begärt uppskov för vidare bevisnings anskaffande beslöt Häradsrätten att rannsakingen skulle anstå till den 22 i denna månad kl. 10 förmiddagen, då åklagaren hvid laga påföljd och Svanberg vid hvite af 10 Pdr. skulle hvid upprop tillstädesvara, åklagaren försedd med ej mindre att han inkallat hvittnen, af vilkas hörande han hvile sig begagna än äfven utdrag ur fäng – journalerna rörande de brott för hvilka Caesar som nu insändes till Länshäktet, tillförne blifvit straffad, hvilket afsades.

22 maj 1858

mål 196, sjunde rättegångsdagen.

Företogs åter rannsakingen som senast förhvarit under mål 40 härofan i domboken, därhvid ej mindre åklagaren och målsägaren än äfven tilltalade Caesar, den sistnämnde utskickad från länshäktet tillstädesvarande. Sedan det vid förra rättegångstillfället förda protokollet blifvit uppläst därvid Caesar dels upplyste att han år 1825 blifvit straffad för första och 1844 för andra resan stöld, dels återtagit sin förut meddelade uppgift att han vid undersökningen skall hafva svarat Jonas Pettersson i Boet: ”Det han visserligen innehade nät men ej några som honom tillhöriga, ”företrädde Jonas Pettersson i Boet och anhöll att få uppgiva det tillägget till sin förut afgivna hvitnesberättelse att då hvittnet innan han uppläste sina ordnes frågat Caesar om han hade några nät som hör Svanberg till denna svarat: ”Jag är ingen fiskare och har inga nät som hör Svanberg till, ” samt att den beskrifning som Gustava Persdotter före ransakan afgifvit på ifrågakvarande nät, helt och hållet överensstämde med nätets utseende. Åklagaren ingav utdraget af förteckningen öfver fångar i Linköpings Länshäkte, hvaraf inhämtades att Caesar som genom Kungl. Göta Hofrätt den 27 November 1848 meddelat utslag blifvit fälld till ansvar för tredje resan stöld, härför undergått fyra dagars fängelse hvid vatten och bröd och uppenbar kyrkoplikt samt den 13 påföljande December blifvit afsänd till Långholmen för att i tre år hållas till arbete efter anmärkande hvaraf åklagaren anhöll om hvitnesförhör med hemmans-ägaren Sven Svensson och August Svensson i Bro hvilka ojävda lämnades, fingo aflägga sanningsed, emottaga hvarning för dels missbruk samt särskilt hörd men sammansstämmade berätta att de medföljt Jonas Pettersson och Gustava Pettersson till Caesar, hvilken träffades ute och på tillfrågan af Jonas Pettersson om han hade några nät svarat: ”Jag har inga nät, jag är ingen fiskare”, att sedan Jonas Pettersson inne i stugan läst upp sina ordnes berättat att målsägaren förlorat nät samt frågat Caesar om han hade några, denna sistnämnda ätföljd af Jonas Pettersson gått upp på hvinden, hvarnades Gustava Persdotter nere i stugan omtalat nätens utseende, dels och på hvad sätt de bortkommit, att Caesar, som mycket väl kunnat höra hennes berättelse först framtagit nätet och sedermera äfven korgen, hvarest han uppgifvit att han hittat ifrågakvarande saker i en buske i Hagmarken utan att närmare bestämma stället samt att korgen och nätet passat in på den beskrifning Gustava Persdotter uppgifvit, att de sistnämnda passat till den kafle hon medfört och öfver hvilken de skola hvarit bundne. Hvitnesmålen upplästes, erkändes hvara antecknade af hvittnena som fordrade ersättning för sin inställelse hvid tingsstället dit de hade en mil. Den tilltalade kunde inte erinra sig att han gifvit Jonas Pettersson det svar som hvitnesmålet innehöll. Sedan åklagaren och målsägaren öfverlämnat målet till Häradsrätten pröfning under yrkande, gemensamt att den tilltalade måtte fällas till ansvar för stöld och af den sistnämnda särskilt att honom måtte fällas till ansvar för stöld och att honom måtte tillerkännas gottgörelse för sina besvär förklarades den tilltalade sig icke hafva vidare att erinra än att Jonas Pettersson i afseende till sin sväfvande hvitnesberättelse borde såsom återgångshvittne anses. Efter öfverläggning förenade sig Häradsrätten om följande:

UTSLAG

Med ogillande af den emot afhörda hvitnet Jonas Pettersson framställda anmärkning Företager Häradsrätten målet till pröfning och som emot den tilltalades förnekande någon bevisning icke förekommit att han tillgripit den korg däruti förfvarade knif och nät som målsägaren mistat hvarder han från ansvar härutinnan befriad, men alldenstund Caesar erkänt och hvittnet intygat att berörda korg och nät 29 sistlidna April hvid en hos honom anställd ransakan befunnits undangömd i hans bostad och Caesar förebärande att han hittat samma gods destomindre förtjänar afseende som det icke ens i ringaste mån är styrkt utan tvärtom motsäges både af hans uraktlåtenhet att upplysa godset och hans förhållande hvid nämnda ransakan fördenskull och emedan Caesar tagit sådan befattning med ifrågakvarande korg och nät han enligt 18§ i Kongl. Förordn. Af 14 maj 1855 bör för stöld straffas pröfvar Häradsrätten med stöd af 14§ i ofvan åberopade Kongl. Förordn. , rättvist fälla Caesar som förut undergått straff för tredje resan stöld till straffarbete på lifstid varjämte Caesar förpliktigas att ersätta målsägaren med 10 Rdr. och hemmansägaren Sven Svensson i Bro och hans son August Svensson med 2 Rdr. 50 öre till den vardera hvilka sistnämnda belopp hvid bristande tillgång hos Caesar komma att af allmänna medel gäldas, dock hvarder detta utslag jämlike 25 kap. 5§ RB underställas Kongl. Majts. och Göta Hofrätts pröfning i afvaktan hvarpå Caesar återföres till Länshäktet. Den som inte detta utslag åtnöjer äger att till Kongl. Majts. och Rikets Göta Hofrätt söka ändring genom besvär hvilka af klaganden själf eller lagligen befullmäktigat ombud skola författas och underskrifvas samt sist innan klockan tolv ä tjugonde dagen härefter, som denna oräknad blifver fredagen den 11 nästkommande juni månad, till bemälda Kongl. Hofrätt ingifvas, dock har Jonas Persson Caesar såsom häktad därest han sig besvära hvill, att sin besvärsskrivelse till hvars författande han må om biträde hos Kongl. Majts. befallningshafvande sig anmäla inom nämnd tid aflämna till, Kongl. Befallningshafvande som därmed förfar på sätt som punkt 29 af Kongl. Förordn. den 23 Mars 1807 föreskrifver. Försummar klaganden något af hvad honom sålunda blifvit föreskrifvit skall han hafva förlorat sin talan och besvären komma icke att undergå pröfning.

Åklagaren och målsägaren förklarade sig nöjda med utslaget hvarest den tilltalade sade sig hvilja öfverklaga detsamma.

Uppgifter angående Jonas Persson Caesars fängelsevistelse i Karlskrona.

Den prästtattest fånggevaldigern från Linköping överlämnade till föreståndaren för Karlskrona Fästningsfängelse i samband med avlevererandet av Jonas Caesar återfinnes i nedanstående bok, förvarad i Lunds Landsarkiv:

- Prest – Attester för Carlskrona Fästningsfängelse No. 2, omfattar attester No. 175 – 279 från åren 1851 – 1859.

Caesars attest återfinnes som No. 273.

Utdrag ur Kyrkbok No. 5 för Fästningsfängelset åren 1847 – 1866.

Livstidsfånge No 312 Jonas Persson Caesar från Stora Åby, Linköpings Län.

Föräldrar: Peter Äng, grenadjär vid Östgöta Grenadjärregemente och pigan Maja Olofsdotter, båda från Stora Åby.

